

Olivovník byl kvůli svým plodům - olivám - domestikován již před pěti tisíci lety. Olivy mají velmi pestrou škálu využití - hlavně v potravinářském průmyslu - lze je konzumovat čerstvé (syrové), nakládají se, získává se z nich olivový olej a používají se také jako příloha.

Latinský název: Olea europaea

Čeleď: Olivovníkovité

Doba květu: Duben, květen

Znaky: Výška do deseti metrů, velmi nepravidelná a neučesaná koruna, poměrně rozložitý vzrůst.

Kmen: Je velice hrbolkatý, nerovný a působí poněkud stěsnaným dojmem.

Listy: Listy jsou vstřícné, zesponu světlé, nahoře tmavě zelené, sudozpeřené a jsou neopadavé - tedy stálezelené.

Květ: Květy jsou velice drobné hrozny, bíle zbarvené, umístěné u pat listů.

Plod: Jedná se o peckovice, které mají po dozrání černou barvu. Jsou jimi známé olivy.

Borka: Má šedohnědou barvu, je rozbrázděná a drsná.

Rozšíření: Pochází z oblasti Středoziemního moře - tedy z jižního Španělska, severní Afriky či Palestiny. Dnes jej najdeme také ve státech jižní Evropy (Řecko).